కథా కౌముది

సరోజ కనపడింది

మత్తి భానుమూర్తి

రంగనాధ్ చెప్పాడు ..

సరోజ కనపడింది…

ఔను.. ఇవ్వాళ సరోజకనపడింది. మరోసారి కనపడింది. దాదాపు నలభై ఏళ్లుగా అప్పుడప్పుడు. ఎన్నో సార్లు..ఇలా కనబడుతూనే ఉంది. అనుకోకుండా..అకస్మాత్తుగా..

ఆమె ఎవరో నాకు తెలుసు.. కాని నేనెవ్వరో ఆమెకు తెలియదు..

ఆమెను నేను మొదటిసారి నాపదిహేనేళ్ళవయస్సులో చూశాను.. ఆ చూడటం ఇప్పటికి గుర్తే.. ఎప్పటికి ఆ దృశ్యం నాలో నిత్యనూతనం..లవ్ యట్ ఫస్ట్ సైట్ అంటారే.. అలాంటిది..చిత్రంగా అది లవ్ కాదు.. కనీసం పరిచయంకూడా కాలేదు..ఆమెతోఎప్పుడూ మాట్లాడిందీ లేదు..అప్పట్నించి ఇప్పటి ఈ యాభైఏళ్ల వయస్సు వరకూ.. అయినా ఆమె నామదిలో.. చెప్పాలంటే నా జీవితంలో క్షణికమై శాస్వతమైన ఓ మధురజలదరింపు. అనుకోకుండా చటుక్కున ఎదురయ్యే స్వప్నవాస్తవం. ఈరోజు మళ్ళీ అదే జలదరింపు..

విజయ డయాగ్నిక్ సెంటర్ లో మెడికల్ పరిక్షలకోసం వస్తే అక్కడ కనబడింది..నేను గేట్ లోకి వచ్చేసరికే సరోజ పరీక్షలు పూర్తైనట్లుంది..బయటకొచ్చిలాంజ్ లో కూర్చుంది..కొడుకు కాబోలు..తల్లిపోలిక..ముప్పైల్లో ఉన్నాడు. రిచ్ గానూ మంచిహోదాలోఉన్నట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాడు. దగ్గరకొచ్చాడు. చిన్నగా ఏదో చెప్పి రెక్కపట్టుకున్నాడు. ఆమెలేచింది. నేను తలదించి కళ్ళ చివర్లనుండి చూస్తూనే ఉన్నాను. మళ్ళీ ఎప్పుడు చూస్తానో తెలియదు..క్షణాన్ని వెయ్యోవంతుకూడా వదలకుండా నాలో రికార్డు చేసుకుంటున్నాను..సరోజ మెల్లగా కదిలింది.నిండుగా ప్రౌఢగోదారిలాది.పెద్దబొట్టు.. మెరుపుతగ్గిన పేరుడునెయ్యిరంగు వొంటిఛాయ..జీవితానుభవాలు వెలార్చుతున్న విశాల కన్నులు..డై చేసుకున్నా అక్కడక్కడా కొంగరెక్కల్లా రెపరెపలాడుతూ కనువిందు చేస్తోన్న తెల్లవెంట్రుకలు..వయస్సును దాచకుండా కొంచం వినయంగా వంగినిలబడ్డ విశాలవక్షం..మృదువుగా జారిన ఉదరం..వయస్సుకుతగ్గట్లు నడకలో బరువైన పరిపూర్ణత్వం.

నాకు ఎంతో నచ్చేది..నేను ప్రత్యేకంగా చూసేది..సరోజ నుదురుపైన,పాపిటలోనూ కనిపించే ఎర్రెర్రగాబొట్లు. ఆ రెండుబొట్లను చూడటం నాకెంతో తృప్తికలిగించే ఫీలింగ్..సరోజజీవితం ఎంతో బావుందని నాకు దొరికే జవాబు.

ఈసారికూడా నాకా ఆనందం తృప్తి లభించాయి. ఆమె మెల్లగా నడుస్తోంది. మురిపెంతో అటే చూస్తున్నాను.

మళ్ళీ నాలో ముప్పైఐదేళ్ల క్రిందటి తొలిదృశ్యం.. తొలిచూపు.. పన్నెండేళ్ళ ఆడపిల్ల..ముగ్ధంగా..వానసీటిలో తడిసిన నందివర్ధనం పువ్వులా.. ఎవరీ పిల్ల భలే ఉందే..?!!

అలామొదలైన ఆ అపురూపం తర్వాతివారం మళ్ళీకనబడి నా స్పందనను సుస్థిరం చేసింది..ఈసారి సరోజ వాళ్ళున్న వీధిలోనేఉండే నాఫ్రెండు నానిగాడు చెప్పాడు. "పేరు సరోజరా..వేదా వారమ్మాయి..ఎనిమిదోతరగతి బి సెక్షన్.. వాళ్ళ పెద్దన్న కిశోర్ నా ఫ్రెండే.." చెప్పాడు గాని నాకు తెలిసిందీ, అప్పటినుండి ఇప్పటికి.. ఎప్పటికి గుర్తుంది ఆమె పేరు..సరోజ!!!

అప్పుడు నేను టెన్త్ క్లాసులో ఉన్నాను.. ఆమె రెండేళ్ళు చిన్న..

ఆ తొలిచూపుల అనుభవం అలా నాలో నిబిడీకృతమైంది. అంతకు మించి ఎదగలేదు..అందుకు ప్రత్యేక కారణం

లేదు.. ప్రత్యేక ప్రయత్నమూ లేదు.. మళ్ళా నాలుగేళ్ళ తర్వాత ఓరోజు ఇలాగే చటుక్కున కనబడింది.. బెజవాడ బస్టాండ్ లో..నేను బందరు బస్సు దిగాను. సరోజ బందరువెళ్ళే బస్సు ఎక్కబోతోంది..పరిపూర్ణ యవ్వనంతో.. ఉన్నత మధ్యతరగతి కుటుంబంలో అల్లారుముద్దుగా పెరుగుతున్న ఓ నిండైన యవ్వనవతి.. ప్రయాణంలో

అలసినా ఏమాత్రం బడలిక తెలియని జలపాతం..ఉరికే ఉత్సాహం..పలికే ప్రవాహం..కదిలే నవ్వుల రథం..

అబ్బ.. ఎంతఅందం.. చూస్తే చాలు.. మనస్సంతా పరిమళభరితమై లోలోపల వినిపించే తీయని కూజితం..

ఆమె బస్సెక్కింది.. బస్సు వెళ్ళిపోయింది..

ఢిల్లీ – బందరు మధ్య తిరుగుతున్నరోజుల్లో ఓ రోజు మళ్ళీ సరోజ కనపడింది..

ఈసారి దాదాపు ఏడాదితర్వాత కనపడటం..బెజవాడ అమ్మవారి గుడిదగ్గర..కొండమీద..కొందరు మిత్రురాళ్ళతో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నా కంటపడింది. కాస్త ఆగి మరింత వివరంగా చూశాను..యవ్వనోల్బణం నిండా ఆక్రమించిన శరీరం ఆమెను గొప్ప అందగత్తెగా మలచిందేమో .. నడచే అందాల విరితోటలా ఉంది సరోజ.. ఎంత రొమాంటిక్ గా ఉందీ!

"దిక్కులు చూస్తావేరా..క్యూలోకి పద" అక్క పిలవడంతో ముందుకు సాగిపోయాను. ఆలోచన అక్కడే ఆగి పోయింది. మళ్ళీ ఏడాదితర్వాత బందరు కోనేరు సెంటర్ దగ్గర చూశాను..షాపింగ్ పూర్తయ్యి రిక్షా ఎక్కుతోంది. ప్రక్కన వాళ్ళమ్మగారు..మళ్ళీ నాలో అదే స్పందన..

అలా సరోజ అప్పుడప్పుడూ కనిపిస్తూనే ఉంది.. నాలో సంస్పందిస్తూనే ఉంది..

సరోజ..నా కల..నాకు మాత్రమే పరిమితమైన కల..ఎప్పుడూ నాకు కావాలని నేను ఆమెను ఆరాధించలేదు. ప్రేమించలేదు...పెళ్లి చేసుకోవాలని స్పష్టంగా అనుకోలేదు..కాకపోతే అప్పుడప్పుడు కనపడినప్పుడు నాలో అదో రసప్లావితం.. ఓ మధుమాసం..

తర్వాత చాలా సార్లు.. మళ్ళా ఇప్పుడు..

కొడుకు కాస్త ముందు నడిచాడు. వెనక సరోజ అలాఅలా నడచి కారుదగ్గరకు వెళ్ళింది.. కొడుకు డోర్ తీసాడు..

మెల్లగా వంగి కారులోపలి వెళ్ళింది..నా ఊపిరి కళ్ళలోచేరి ఆమె ప్రతి కదలిక రికార్డ్ చేసింది.. కారు కదిలింది..

దూరంగా మలుపుతిరిగి మాయమైంది..ఓసారి కళ్ళు మూసుకున్నాను..నా ఊపిరి మళ్ళా లబ్ డబ్ మని

కద లాడింది...అదేదో ఉత్సాహం..హుషారు.. తెలియని ఏదో పరిమళం..

అయితే ఈసారి సరోజ నాలో ఎప్పటిలా కనిపించి మధురిమల పరిమళాలను మరోమారు కదిలించి మరో పని లో పడగానే ప్రక్కకు పోలేదు..ఆరోజంతా అలా సరోజ మొత్తంగా కనిపించిన సంఘటనలన్నీ గుర్తుకొస్తున్నాయి.

డిల్లీలోఫారెన్ ట్రేడ్ లో డిగ్రీచేసి అమెరికా వెళ్ళిపోయాను. ఎనిమిదేళ్ళు విదేశాలలో ఉన్నాను..ఎప్పుడైనా వచ్చి నా మా కుటుంబం హైదరాబాద్ కు మారడంతో బందరు వెళ్ళడం జరగలేదు.. విదేశాల్లో ఉద్యోగాలు కట్టిపెట్టి హైదరాబాద్ లోనే ఎక్స్ పోర్ట్, ఇంపోర్ట్ వ్యాపారంలో నా స్వంత కన్సల్టేషన్ నిర్వహిస్తున్నాను..

దాదాపు ఎనిమిదేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ అనుకోకుండా హైదరాబాద్ లోసరోజ కనబడింది..

కూకట్ పల్లిలో ఓస్కూలు ముందుగా కారులోవెళుతుంటే యధాలాపంగా కనిపించింది.. చటుక్కున ఎవరో వీపుమీద చరచినట్లుగా త్రుళ్ళిపడ్డాను..సరోజ!!..సరోజే! అరె..అవును..సరోజే..ఆ స్కూల్ ముందు నిలబడి

ప్రక్కనున్న మరో మహిళతో కబుర్లుచెబుతోంది..అలా చూస్తూ ఉండిపోయాను..వెనక కార్ల హారన్..నాకు సరోజ తప్ప ఏమీ కనపడటంలేదు..వినపడటంలేదు..ఆమెనే చూస్తున్నాను..ఇది కలా నిజమా.. ఎన్నేళ్ళ తర్వాత చూస్తున్నాను? ఎనిమిదేళ్ళ తర్వాత..

మనిషిలో అందం మరింత పెరిగింది..నిండుగా విరగ కాసిన మామిడితోటలా..కొంచం వొళ్ళు చేసినా నాజుకు తగ్గలేదు..అన్యోన్యమై అనురాగ పూరితమైన సంసార జీవితానికి ప్రతీకలా..యువ ముత్తైదువులా..పండుగలో అలంకరించిన గుడి కలశంలా నిండుగా పవిత్రంగా ఉంది..

నన్ను మరీఆకర్షించింది..గతంలోలేనిది ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగా నా దృష్టిని ఆకర్షించించిందీ ఆమె ముఖాన రెండు బొట్లు.. సో..సరోజకు పెళ్లయ్యిందన్నమాట.. ఎర్రెర్రని బొట్లు శోభాయమాన మైన ఆమెజీవితాన్ని నాకు చెప్పక నే చెప్పాయి..ఆమె జీవితం సంతోషంగానే సాగుతున్నట్లు నాకు స్పష్టంగా తోచింది..ఆ భావన నాకెంతో ఆనందాన్ని తృప్తిని ఇచ్చింది. సరోజ ఇక్కడ ఉన్నదంటే పిల్లలు ఈ స్కూల్లో చదువుతున్నారన్న మాట..ఈ దగ్గరలోనే నివాసం కాబోలు నాఆలోచనలను భగ్నంచేస్తూ కారుచుట్టూ గోలగోల.. అప్పుడే స్కూల్ విడిచారు.. బిలబిల మంటూ పిల్లలే పిల్లలు..కారు చుట్టుముట్టారు.. నాలో ప్రషర్ పెరిగిపోయింది. వెనక ముందూ హారన్ల గోల..కారు కదపక తప్పలేదు.. స్టీరింగ్ పట్టుకునే అటు సరోజ వైపు చూశాను..ఓమగపిల్లాడు స్కూల్ యూనిఫోరంలో ఉన్నాడు..తల్లికి.. సరోజకు ఏవేవో ముద్దు ముద్దుగా చెబుతున్నాడు.సరోజ నవ్వుముఖంతో వింటూ స్కూల్ బాగ్ తనభుజానికి తగిలించుకుని ముందుకు తీసుకుపోతోంది.. వెంట వెళ్లి ఇల్లు, భర్త వివరాలు పట్టుకుందా మనుకున్నాను.. కాని కారు ముందుకు పోక తప్పలేదు.. ఆమె వెనక్కు సాగిపోయింది..దూరంగా మలుపు తిరిగి అదృశ్యమైంది..

ఈసారి సరోజ కేవలం చూసిన కాసేపే కాకుండా ఆ రోజంతా వెంటాడింది.. ఆమె జీవితం చాలా చాలా హాపీగా ఉన్నట్లే.. ఆమె నాకు కనీసం పరిచయంకూడా లేక పోయినా ఆమె బావుండాలని గట్టిగా కోరుకుంటూ అలా ఆమె ఉన్నప్పుడు సంతోషంతో పొంగిపోవడం ఓ వైచిత్రే.. ఆతర్వాత ఆరోడ్డులో ఆ ఏరియాలో చాలాసార్లు తిరిగాను..అటూఇటూ రెప్పవెయ్యకుండా సందులు గొందులు చూశాను సరోజ కనిపిస్తుందని.. నా కోరిక తీరింది. ఓరోజు స్కూటర్ పై జంటగా.. సినిమాలో ఓ రొమాంటిక్ జంట డూయేట్ పాడుతూ సాగిపోయే సీన్ లాంటిది చూశాను..సరోజజంట స్కూటర్ పై కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటూ నా కళ్ళముందు వెళ్ళడం నాకెంతో మురిపెంగా గోచరించింది. సరోజ దంపతులు అన్యోన్యంగా ఉన్నారు..చాలు..హేపీ...అతనెలా ఉన్నాడు..ప్చ్.. అనవసరం..సరోజ హేపీగా ఉంది..అది ముఖ్యం..

తర్వాత రెండేళ్ళ తర్వాత అనుకుంటాను.. ఓ పాపను ఎత్తుకుని ఇండస్ట్రియల్ ఎక్షిబిషన్ లో కనిపించింది.. ప్రక్కన భర్త..అతనిచేతిలో కొడుకు చెయ్యి..సరోజఫ్యామిలీ..బాగుంది.. తర్వాత ఓముసలమ్మను నడిపిస్తూ అపోలో హాస్పటల్ దగ్గర కనబడింది..బహుశా అత్తగారేమో! పెద్దవారిని బాగానే చూసుకుంటుందన్నమాట.. భేష్.. తర్వాత ఓ కాలేజ్ దగ్గర కనబడింది.. ఏదో పరీక్ష సెంటర్.. కూతురు పరీక్ష రాస్తోందేమో.. ఇంకోసారి ఓ హోటల్లో కూతురు,కొడుకుతో తింటూ కనపడ్డారు.. భర్త అక్కడలేడు..బహుశా వాష్ రూమ్ కు వెళ్ళాడేమో.. అలా చాలాసార్లు అక్కడక్కడా..అప్పుడప్పుడూ..విభిన్నవయస్సులలో..వివిధఋతువులలో..విభిన్న ప్రదేశాలలో సరోజ కనిపిస్తూనే ఉంది..

ఇప్పుడు ఇలా హాస్పటల్ దగ్గర కలిశాక మాత్రం వొక్కసారి సరోజను కలిసి మాట్లాడాలి.. ఆ జంటను ఇంటికి పిలిచి గౌరవించి బట్టలు పెట్టాలి.. బావుంది..కాని అసలుపరిచయమే లేదే..ఎలా..ఎలాగో అర్ధంకాలేదు..

అనుకోకుండా ఆ అవకాశం నా ఆఫీసుకే వచ్చింది..

విశ్వనాధ్ చెప్పాడు

ఆఫీసు కేబిన్లో ఫోన్లో మాట్లాడుతున్న రంగనాధ్ ని మొదటిసారి చూశాను. పాతికేళ్ళుగా విదేశీ వ్యాపారంలో అగ్రగామి కన్సల్ టెంట్ గా వెలుగొందుతున్న రంగనాధ్ అనుకున్నదానికంటే మరెంతో హుందాగా ఆత్మీయంగా అనిపించాడు. ఓ ప్రాబ్లెం పట్టుకుని కలిశాను..మా సమస్య చిన్నదేనని.. తప్పకుండా క్లియర్ చేస్తామని భరోసా ఇచ్చారు..చాలా హేపీగా అనిపించింది. నిజానికి నేను ఆయన్ను కలిసింది నా వ్యాపార సమస్యమీద కాదు.. అదొక వంక..అరుణత్త రంగనాధ్ గురించి నాచెవిలో వేసింది. కలిసి మాట్లాడి నీ అభిప్రాయం చెప్పు అంది. అరుణత్త, అమ్మ ఒకేమనస్సు..ఒకేబుర్ర..ఒకేచోట పుట్టి ఒకేచోట పెరిగి..స్కూలు కాలేజి.. ఇప్పుడు కాపురం కూడా ఒకే చోట.. అంతేకాదు ఇద్దరి పెళ్ళిళ్ళు కాస్త అటో ఇటో గా ఒకే టైంలో జరిగితే.. ఇద్దరి భర్తలు కూడా అలాగే మరణించారు. .నాన్నప్రభాకర్ యాక్సిడెంట్ లో పోతే ఆమె భర్త బలరాం అంకుల్ హార్ట్ ఎటాక్ తో పోయారు.. ఇది పదేళ్ళనాటి మాట..ఇప్పుడిప్పుడే ఇద్దరు కాస్త తెరిపినపడ్డారు..నాన్నపట్ల అమ్మకున్నది కేవలం 'తాళి కట్టిన భర్త' .. అంతే.. అని తెలిశాక నోరువెళ్ళబెట్టడం నా వంతయ్యింది.. నిజమే.. నాన్న పెద్ద లంచగొండి.. దృష్టి ఎప్పుడూ డబ్బుమీద..ఆస్తులు కూడబెట్టడంమీద..మనుష్యుల మధ్య అనుబంధాలు, ప్రేమలు తక్కువ. అమ్మ ఆయనతీరు మాకుచెబుతూ అది ఎంతతప్పో వివరిస్తుండేది..ఆయనచేసిన వొకేవొక్క మంచిపని అమ్మ ను బొట్టుగాజులు తీయొద్దని చెప్పడం..చెప్పకపోయిన అమ్మ తీసేదికాదని ఇప్పుడు అనిపిస్తోంది. అత్త కొడు కు ప్రసాద్ తో ఇదేచెబితే “మా అమ్మది కూడా ఇలాంటి అభిప్రాయమేన”న్నాడు..అమ్మ, అరుణత్త ఎంత ఫ్రెండ్సో నేను ప్రసాద్ కూడా అంతే..ప్రతిదీ ఇద్దరం చెప్పుకుని చేస్తుంటాం. ఇద్దరం అమెరికాలో చదువుకున్నాం.. అక్కడే ఉద్యోగాలు చేశాం.. వొంటరిగా ఉన్నతల్లుల కోసం జన్మభూమికి వచ్చేశాం..ఇప్పుడు ఇద్దరూ కాస్త బెటరయ్యాక ప్రసాద్ కో ఐడియా వచ్చింది. చెప్పింది విన్నాక నాగుండెలు అదిరాయి..అప్పుడు రాజుగార్ని పరిచయం చేశాడు.. రాజుగారు పెద్దలకుపెళ్ళిళ్ళు చేసే..అంటే పెద్దవయస్సులో కబుర్లు చెప్పుకోడానికి తోడు సమకూర్చే సేవ చేస్తున్నాడు ఓ సంస్థద్వారా.. ఇలాంటి సంస్థలు, మనుష్యులు ఉన్నారనికూడా నాకు తెలియదు. అప్పుడు చెప్పాడు చెవిలో.. “మీ అమ్మ, మాఅమ్మ ఈసంస్థలో సభ్యులు” అని..వోర్నాయనో..ఆసంస్థ మీటింగ్ కు వెళ్లి రాజుగారి స్పీచ్ విన్నాను..ఎలాంటి వాళ్ళనైనా మళ్లి పెళ్ళికి వొప్పించగలడాయన..ఎనభై ఏళ్ల వాళ్ళను కూడా పెళ్లి చేసుకోడానికి సిద్దంగా ఉన్నారని ఆయన చెబితే నోరు వెళ్ళబెట్టడం నావంతయ్యింది. నా మొత్తం ఆలోచనే మారిపోయింది. నిజమే.. వొంటరితనం పెద్ద శిక్షే..రతన్ టాటాగారికి.. వెంకట్రావుగారికి.. రిక్షారంగయ్యకూ.. ఏస్థాయి వాడికయినా కష్టమే..అరుణత్తకు అమ్మకు మరో ఆలోచనరావడం..ప్చ్..చాలా తర్జనభర్జన పడ్డాను.. ప్రసాదూ కూడా ఆలోచిస్తున్నట్లుంది. మేమిద్దరం వారం వరకూ దీనిపై మాట్లాడుకోలేదు..“నిజమేరా..నాన్నవల్ల అమ్మ ఏం సుఖపడింది? రోజూ తప్పతాగి వచ్చేవాడు.. కక్కుకున్న బట్టలు తీయడం..ప్చ్..పెళ్ళిచేసుకున్న పాపానికి ఆవిడ నరకబాధ నాకు తెలుసు..ఇప్పుడైనా ఆవిడవొప్పుకుంటే..తప్పకుండా మంచివ్యక్తితో..కనీసం సాయంకాలం కాస్తకబుర్లు చెప్పేవ్యక్తీ చాలు. అమ్మను కాళ్ళుపట్టుకుని వొప్పిస్తారా..వరే విశ్వా..నువ్వు కొంచం నాకు మోరల్ సపోర్ట్ ఇవ్వాలా.. విమల ఏమి చెప్పలేకపోతోంది..” అన్నాడు. వాడికి ఎలాగూ సపోర్టుచేస్తాను.. సరే.. నా ఆలోచన మాఅమ్మ గురించి..

ఆ సమస్య అరుణత్త తీర్చింది..రంగనాధ్ ప్రస్తావన ఆమెతెచ్చింది.. మా బందరువాడే..మావారుపోయినప్పుడు కూడా వచ్చాడు..చిన్నప్పట్నుంచి మీ అమ్మకు ఇష్టం.. మీ కిషోర్ మావయ్య కు నాని అని ఫ్రెండ్ ఉన్నాడులే.. ఆ నానికి రంగనాధ్ ఫ్రెండు..ఆ నాని వీళ్ళ పెళ్ళికి ప్రపోజ్ చేశాడు..అది బహుశా ఆయనకు తెలీదు.. అప్పుడు మీతాతగారు కిషోర్ ఇద్దరూ ఆయన్నుచూసారు..కాని వాళ్ళు

శూద్రులుకావటాన ప్రపోజల్ ముందుకెళ్ళలేదు. అప్పట్నుంచి ఆయన మీఅమ్మకు అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తూనే ఉన్నాడట..ఈమధ్య మెడికల్ టెస్టులకు వెళ్ళి నప్పుడు కూడా కనిపించాడట.. ట్రై చెయ్యరా..” అంది.

అలా రంగనాధ్ గారిని కలిసి చూసి సంతోషించాను..రెండోసారి ఇప్పుడే కలవడం.. “థాంక్యు సర్.. చెక్కు రిలీజ్ అయ్యింది.. థాంక్యు వేరీమచ్..” అన్నా. ఆయన నవ్వుతూ చెయ్యి కలిపి కాఫీ తెప్పించారు. కబుర్లలో ‘మా స్వస్థలం బందరు’ అన్నా..గాలానికి చిక్కాడు.. “అలాగా..మాది బందరే.. ఎక్కడ చదివారు..ఏ స్కూలు?” జవాబు చెప్పకుండా “మీకు బందరంటే మహా ఇష్టం అనుకుంటా..ఎందుకు సర్?” ఆయన హాయిగా అరగంట ఉపన్యాసం.. ఈలోగా కొంచం ప్రిపేరయ్యా.. వింటూ ఫోన్ చేశా..ఆయన తన్మయత్వానికి బ్రేక్ వేస్తూ “మా అరుణత్త మీకు తెలుసు.. బలరాం మీ హైస్కూల్ క్లాస్మేట్ ..ఆయన వైఫ్.. మీ హిందుకాలేజి లెక్చరర్ కామేశ్వరరావ్ మాష్టారి అమ్మాయి..అరుణ..మాట్లాడండి..” ఆయన దిగ్భ్రమలోంచి కోలుకోకుండా ఫోను అందిస్తూ అన్నాను.. “బైదిబై.. నేను.. మా అమ్మ.. సరోజ!! ”

సరోజ చెప్పింది...

అరుణ పెళ్లికి వొప్పుకోవడం నాకెంతో ఆశ్చర్యంగా ఉంది.. పెళ్లి ఘనంగా చేశాడు దాని కొడుకు ప్రసాద్.. అతనికి పూర్తి తోడు మా విశ్వనాథ్.. నా కొడుకని చెప్పడం కాదుగాని నిజంగా ఐయాం ప్రౌడ్ ఆఫ్ విశ్వ.. వాడ్ని చూస్తే గర్వంగా ఉంది.. పెళ్లిసంబరం పూర్తయ్యాక అందరిని పంపించేసి పిల్లలిని తన కారులో తీసుకెళ్ళమని సుప్రియ కి ఆర్డరు వేసి నన్ను వాడి కారులో ఎక్కించుకున్నాడు..

కారు డ్రైవ్ చేస్తున్న విశ్వనాథ్ చాలా ఇబ్బందిగా కదులుతున్నాడు..అరుణ పెళ్లి నిర్వహించిన అలసటా..లేకపోతె పెళ్లిపందిరిలో తెలిసినవారంతా నన్ను ఏవేవో ప్రశ్నలువేసి విసిగించడం వీడిని బాధపెట్టిందా!? అక్కడికీ నాలుగైదుసార్లు నా దగ్గరకొచ్చి అనునయంగా “మమ్మీ వీళ్ళ మాటలు పట్టించుకోకు.. నువ్వు హర్ట్ అయితే నేను చాలా అప్ సెట్ అవుతాను..” అన్నాడు.. “అబ్బే.. ఇవన్నీ సహజం..అరుణ పెళ్లిదగ్గర నాతొ అలా మాట్లాడటం..నువ్వూ పెళ్లి చేసుకోవచ్చుకదా అనడం సహజం..నువ్వేమీ అనుకోకు నాన్నా” అంది.. కోడలు సుప్రియ కూడా ఇదే పదిసార్లు అడిగింది.. సుప్రియ మొగుడి ముఖంచూసి మోకాలునొప్పి చెప్పగల పతివ్రత..

అయితే నా ముఖంలో తెజరిల్లుతున్న సంఘర్షణ నా పిల్లలు గుర్తించడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది.. అపరాజిత కూడా అలాగే అడిగింది.. “ఏంటి మమ్మీ ..అదోలా ఉన్నావ్.. ఎవైంది.. తలనొప్పా?.. గిరితో టాబ్లెట్ తెప్పించనా..??”

“ఛ.. నాకేం కాలేదు..వెళ్ళు.. వెళ్లి భోజనాలు ఎలా జరుగుతున్నాయో చూడు” అన్నాను..అది ఏమీ మాట్లాడ లేక వెనక్కి వెనక్కి తిరిగి చూస్తూనే వెళ్ళింది..

విశ్వనాథ్ అరచిన అరుపుతో ఉలిక్కి పడ్డాను..కారుకు ఎవరో అడ్డువచ్చారు..పెద్దగా అరుస్తున్నాడు..అడ్డొచ్చిన వాడు తప్పుకున్నా డ్రైవ్ చేస్తూ వాడిని తిడుతూనే ఉన్నాడు..“అరె..ఏవిట్రా అంత అసహనం.. కారుకు మనుష్యులు అడ్డురావడం సహజం..నువ్వేమిటి..ఎప్పుడూ చూడ్లేదు..ఈ అరుపులు..కేకలు?” నిజంగానే వాడిలో ఇంత అసహనం ఎప్పుడూ చూడలేదు. వాడు ఏదో లోలోన పిసుక్కుంటున్నాడు. “నాతో ఏదన్నా చెప్పాలంటే చెప్పు.. ఏమీ అనుకోను..అంతేగాని అందరిమీద చిరాకుపడకు” అన్నాను.. వాడు మౌనంగా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు పావుగంట.. అరగంట.. ఇంటిదగ్గరగా వచ్చాం.. కారు స్లో చేశాడు.. “జేబులోంచి ఓ ఫోటో తీశాడు..”మమ్మీ .. ఈయన.. ఈ ఫోటో అరుణత్త ఇచ్చింది.. ఈయన నీకు బాగా తెలుసనీ.. నువ్వు ఒప్పుకుంటే మీ ఇద్దరికి పెళ్లి చెయ్యాలని.. చూసి నీ అభిప్రాయం చెప్పు”

వాడి చెయ్యి చాచడంతో ఆఫోటో నా కళ్ళ ముందుకొచ్చింది..

అ ఫోటో లో వ్యక్తీ రంగనాధ్!!

★★★

వెంకటేశ్వరస్వామి కోవెల.. ఉదయం పదిగంటలు దాటడంతో అప్పుడే వేడెక్కుతున్నఎండ ఆ మహా మండపం లోకి ఏటవాలుగా పడుతోంది.. చల్లగాలితోకలసి కొబ్బరాకుల నీడ నా పారాణికాళ్ళను తాకుతోంది.. నాదృష్టి కొత్తగా తొడిగిన కాలి మెట్టెలపై ఉంది..పాతికేళ్ళ క్రితం తొలగించిన మెట్టెలు..మళ్ళీ కాలివేలిని అలంకరించాయి..

వాళ్ళంతా పసుపుకుంకుమ వాసన..వొద్దన్నా వినలేదు పిల్లలు..ఇదొక్కటి ఇదొక్కటి అంటూ పెళ్లి సంబరాలన్ని జరిపించారు.. కాకపోతే గుళ్ళో పెళ్లి.. ప్రక్కనకూర్చున్నా తగిలితగలకుండా కూర్చున్నాడు రంగనాథ్.. ఇంకా దిక్భ్రమ లోంచి కోలుకున్నట్లు లేదు.. విశ్వ కలిసిన దగ్గరనుండి అన్ని చాలావేగంగా జరగడం..నేనిలా భార్యగా పక్కన కూర్చోవడం..పాపం..ఊహాతీతంగా ఉందనుకుంటా..కిశోర్ అన్నను, ఇద్దరి కామన్ ఫ్రెండ్ నానిని అరుణత్త పిలిపించింది..ఇరువైపులా సమాలోచనలు జరిపారు..పెళ్ళి పెత్తనం వాళ్ళదే..ఇవ్వాళ చాలా హుషారుగా మళ్లి కుర్రవాళ్ళలా పెళ్లితంతు జరిపించడం..భలే థ్రిల్లింగ్గా ఉన్నట్లుంది వాళ్లకు..డైనింగ్ హాలో తింటున్నారేమో..

మనవలు మనవరాళ్ళు పరిగెత్తుకొచ్చి ఇద్దరిని చుట్టేశారు..”హాయ్ అంకుల్” అన్నాడు పెద్ద మనవడు కార్తీక్.. రంగనాథ్ తో. నవ్వి “నో..అంకుల్ కాదు..తాత..తాత అనాలి..ఈవిడ నీకు నానమ్మ కదా..నేను ఆవిడ భర్తను కదా..అంటే తాతను కదా..” అన్నాడు..వాడు ఆలోచించి “అవును.. మీరు తాత.. తాతే.. హాయ్ తాతా..” అని పరిగెత్తాడు.. ఇద్దరు నవ్వారు.. అప్పుడన్నాడు రంగనాథ్..”కరక్ట్ గానే చెప్పానా..నువ్వు నాకు భార్యవే కదా..”

అబ్బా..ఇంకా సందేహంలోనే ఉన్నట్లున్నాడు..మోచేత్తో పొడిచాను..అప్పుడు గుర్తొచ్చింది..ఎప్పటినుంచో అడగాలనుకున్న మాట.. అసలు ఆ సంగతి తెలిశాకే కదా పెళ్ళికి వొప్పుకున్నది..

“మీరు .. అసలు ఇంతవరకు పెళ్లి ఎందుకు చేసుకోలేదు??”

రంగనాథ్ అన్నాడు..

“ఏమో..తెలీదు..జస్ట్..చేసుకోలేదంతే..” జరిగిందంతా చూస్తె నెత్తిమీద పాలుపోయడం .. శ్రావణబెళగోళ లో బాహుబలికి పోసినట్లు..దిమ్మతిరిగిపోయేలా పోశారు.. ఆ రోజు అరుణ పెళ్లిప్రస్తావన తేవడంకన్నా కూడా నలభై యేళ్ళుగా సరోజను ఎప్పుడు చూసినా ఆమె నన్నుకూడా చూస్తోందని గ్రహించలేకపోవడం.. అది.. అది మరీ ఆశ్చర్యంగా ఉంది.. అమ్మో ఆడవాళ్ళు.. ఎంత డేంజర్!! .. ఆమె చేతివేళ్ళలోకి నావేళ్ళుపోనిచ్చి గట్టిగా పట్టుకున్నా.. “క్లియర్ గా లేదు కాని ఏమూలో నీమీద ప్రేమ భావన ఉన్నదేమో..”

రచయిత ముక్తాయింపు..

ఇంత ఈజీగా పునర్వివాహాలు.. మలిదశ పెళ్ళిళ్ళు .. ఎదిగిన పిల్లలు చెయ్యడం..ఆ తల్లులు హేపీగా వొప్పు కోవడం.. కందుకూరి వీరేశలింగం, రఘుపతి వెంకటరత్నం నాయుడు చూస్తే ఆనందిస్తారు కాని ఆశ్చర్యపోతారేమో.. !!

★★★

Click here to share your comments on this story